

RESSÒ DE LA PARAULA

Discerniment polític (II)

El discerniment polític, tal com l'entendem en la moral cristiana, no solament demana ser honrats amb la realitat, sense deformar-la. També exigeix interpretar-la. I aquest pas del discerniment és molt delicat. Generalment les diferències entre polítiques es produeixen en aquest punt.

La realitat, els fets polítics, poden ser entesos de diverses maneres.

Així, per exemple, per a alguns el fet de l'atur laboral no és més que l'efecte residual d'un sistema que necessita un mercat de molta demanda de treball, per poder abaratir els contractes; per a uns altres, és conseqüència de la baixa iniciativa empresarial i, per tant, l'escassa creació d'ocupació. La desigualtat entre rics i pobres, per a alguns és deguda a una fallada estructural del sistema productiu, que genera necessàriament enriquiment dels rics i explotació dels pobres; per a uns altres, és un fet que s'ha d'acceptar, afavorint alhora la llibertat creativa, la iniciativa i ser emprenedors, amb igualtat d'oportunitats i creant correctius socials. El flux de migrants, per a uns és conseqüència del mateix sistema polític i econòmic internacional, que se sosté sobre el fet de l'explotació dels països més pobres; per a uns altres és fruit d'una decisió errònia dels emigrants necessitats de treball i promoció humana, que cauen en mans de màfies explotadores...

Podríem anar repassant els múltiples i diversos fets que reclamen respostes polítiques.

Les diferències en la seva interpretació són decisives a l'hora d'adoptar una política o una altra. I la interpretació necessita criteris o creences, conviccions bàsiques, que pretenen donar raó de la realitat (explicar-la).

Aquesta és la qüestió: ¿d'on prenem aquests criteris i creences bàsiques, aquestes conviccions prèvies amb les quals ens aproximem a la realitat? Són tan importants com les ulleres per veure-hi bé.

Normalment (no exclusivament) aquestes creences bàsiques són proporcionades per les

ideologies. Amb el benentès que moltes vegades, sobretot en el moment present, aquestes ideologies no són conscients per part de la majoria de les persones. Avui no estan dibuixades i definides: un pensa d'una determinada manera sense saber a quina ideologia pertany, perquè «no s'ha apuntat» mai a res. Però a l'hora d'interpretar un fet polític sí que aplica uns criteris o uns altres, potser deixant-se portar «pel que diu avui la gent», els mitjans de comunicació, pel que avui «es pensa»...

No és bona per al discerniment polític aquesta inconsciència. Hom, tard o d'hora, s'ha de formular preguntes tan bàsiques com: ¿què entenc per persona humana, per llibertat, per justícia social, per drets humans?, ¿què és per a mi el diner, el treball, el progrés, l'organització social, l'Estat?, ¿quin sentit tenen el cos humà, l'educació, la família, l'art, la diversió...?

Aquestes, i moltes altres preguntes, són fonamentals i condicionen el discerniment polític. Les ideologies solen donar-hi resposta. La fe cristiana no és una ideologia, però sí que té respostes, que estan implícites en la Sagrada Escripura i formulades en l'anomenada Doctrina Social. Diverses opcions polítiques potser són compatibles amb aquests criteris bàsics cristians. El que importa sempre és que encertem en la política que Déu vol.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Espontaneïtats

La major part de les nostres accions són «espontànies». En el tracte amb els de casa, en les relacions amb els companys de feina, en la manera de conduir o de reaccionar davant d'una situació imprevista, actuem de manera espontània, és a dir, segons la nostra manera de ser, la nostra educació, les nostres conviccions, el nostre temperament. També les opinions i comentaris sobre una notícia, sobre l'actuació d'algú, sobre un conflicte social o polític, solen ser espontanis. Dificilment dediquem estona a reflexionar sobre els diversos aspectes d'un conflicte o a escoltar i valo-

rar els que pensen o actuen de manera diferent de la nostra. Això, naturalment, val per a nosaltres i per a tothom, aquí i a l'altra banda de món. Això vol dir que el que hi ha dins nostre i que està a l'arrel de les nostres «espontaneïtats» és importantíssim.

La nostra mirada cristiana entén que, al fons, aquestes espontaneïtats poden tenir una doble orientació; o bé responen a una actitud marcada per l'Evangeli, i aleshores les espontaneïtats són fruits de l'Esperit, o bé són manifestacions d'actituds tancades, egoistes, injustes, per més que siguin compartides per tot un grup o una cultura. No

més cal recordar les barbaritats que s'han fet amb els esclaus, les dones, els deficients o els infants treballadors, encara que tota una cultura ho hagi considerat normal. Probablement el que és més difícil és adonar-se'n i reconèixer l'abús o la injustícia. Diu l'Evangeli d'avui que per entrar a la vida, si cal, s'ha de treure l'ull o tallar la mà. Són imatges, naturalment, però si Jesús usa imatges tan dures és perquè arrencar del cor les nostres «espontaneïtats» inhumanes pot ser molt dolorós.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

ECO DE LA PALABRA

Discernimiento político (II)

El discernimiento político, tal como lo entendemos en la moral cristiana, no sólo pide ser honrados con la realidad, sin deformarla. También exige interpretarla. Y este paso del discernimiento es muy delicado. Generalmente las diferencias entre políticas se producen en este punto.

La realidad, los hechos políticos, pueden ser entendidos de diversos modos.

Así, por ejemplo, para algunos el hecho del paro laboral no es más que el efecto residual de un sistema que necesita un mercado de mucha demanda de trabajo, para poder abaratar los contratos; para otros, es consecuencia de la baja iniciativa empresarial y, por tanto, la escasa creación de empleo. La desigualdad entre ricos y pobres, para algunos se debe a un fallo estructural del sistema productivo, que genera necesariamente enriquecimiento de los ricos y explotación de los pobres; para otros, es un hecho que se ha de aceptar, favoreciendo al mismo tiempo la libertad creativa, la iniciativa y el emprendimiento, con igualdad de oportunidades y creando correctivos sociales. El flujo de migrantes, para unos es consecuencia del mismo sistema político y económico internacional, que se sostiene sobre el hecho de la explotación de los países más pobres; para otros es fruto de una decisión errónea de los emigrantes necesitados de trabajo y promoción humana, que caen en manos de mafias explotadoras...

Podríamos ir repasando los múltiples y diversos hechos que reclaman respuestas políticas. Las diferencias en su interpretación son decisivas a la hora de adoptar una política u otra. Y la interpretación necesita criterios o creencias, convicciones básicas, que pretenden dar razón de la realidad (explicarla).

Esta es la cuestión: ¿de dónde tomamos estos criterios y creencias básicas, estas convicciones previas con las cuales nos aproximamos a la realidad? Son tan importantes como las gafas para ver bien.

Normalmente (no exclusivamente) estas creencias básicas son proporcionadas por las ideologías. Bien entendido que muchas veces, sobre todo en el momento presente, estas ideologías no son conscientes por parte de la mayoría de las personas. Hoy no están dibujadas y definidas: uno piensa de una determinada manera sin saber a qué ideología pertenece, porque «no se ha apuntado» nunca a nada. Pero a la hora de interpretar un hecho político sí que aplica unos criterios u otros, quizá dejándose llevar por «lo que dice hoy la gente», los medios de comunicación, lo que hoy «se piensa»...

No es buena para el discernimiento político esta inconsciencia. Uno, tarde o temprano, ha de formularse preguntas tan básicas como: ¿qué entiendo por persona humana, por libertad, por justicia social, por derechos humanos?, ¿qué es para mí el dinero, el trabajo, el progreso, la organización social, el Estado?, ¿qué sentido tienen el cuerpo humano, la educación, la familia, el arte, la diversión...?

Éstas, y otras muchas preguntas, son fundamentales y condicionan el discernimiento político. Las ideologías suelen darles respuesta. La fe cristiana no es una ideología, pero sí tiene respuestas, que están implícitas en la Sagrada Escritura y formuladas en la denominada Doctrina Social. Diversas opciones políticas quizá son compatibles con estos criterios básicos cristianos. Lo que importa siempre es que acertemos en la política que Dios quiere.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Trobada d'inici de curs de catequistes i animadors d'adolescents i joves

Amb el lema «Feu el que Ell us digui», tindrà lloc el proper diumenge 7 d'octubre, de les 17 a les 20 h, a la Casa de l'Església a Sant Feliu de Llobregat. Els catequistes d'infants rebran una xerrada del bisbe Antoni Vadell, president del Secretariat Interdiocesà de Catequesi, men-

tre que per als catequistes d'adolescents i joves es farà una presentació de materials per a la catequesi de confirmació. A les 19 h se celebrarà l'eucaristia, presidida pel bisbe Agustí, amb el ritu d'enviament dels catequistes, per acabar plegats amb un pisolabis de comiat.

Cloenda del cicle «Músiques del Retaule»

L'Associació d'Amics del Retaule de Santa Maria de la Geltrú (AMICRET) de Vilanova i la Geltrú ha organitzat la segona edició de Músiques del Retaule, sota la direcció artística d'Isabel Pla, professora del Conservatori

Mestre Montserrat. L'últim concert del cicle de tres tindrà lloc a l'església de la Geltrú el dissabte 6 d'octubre a les 20.30 h. Actuarà el grup *Tente en el Aire*, que es dedica a la interpretació de la música antiga mitjançant criteris històrics informats i instruments d'època i és compost per músics especialistes. El seu repertori està format tant per obres musicals dels mestres europeus com per les dels músics residents a la Nueva España. En aquest cas, interpretaran música mexicana del segle XVIII. Reserva de localitats: una hora abans del concert i de 17 a 20 h al Teatre Principal de Vilanova i la Geltrú.

Necrològica

Mn. Josep Raventós i Escofet, prevere diocesà de l'Església de Sant Feliu de Llobregat,

rector emèrit de la Parròquia de Sant Esteve d'Ordal, va morir dissabte 15 de setembre de 2018, a l'edat de 88 anys, confortat amb els sagraments de l'Església. Les exèquies, presidides pel bisbe Agustí Cortés, van tenir lloc l'endemà diumenge 16 de setembre de 2018, a les 13 h, a la Parròquia de Sant Esteve d'Ordal. Units en la pregària, encomanem-lo a la misericòrdia del Senyor i donem-ne gràcies per aquest bon capellà.

Deu anys de la mort del bisbe Joan Carrera

El proper 3 d'octubre es compliran deu anys de la mort del bisbe Joan Carrera (1930-2008), capellà i bisbe auxiliar de Barcelona molt estimat i valorat tant dins de l'Església com pel conjunt de la societat, lligat també durant la seva infantesa a la vila de Sant Feliu de Llobregat. El Memorial Bisbe Joan Carrera, una entitat creada el 2012 per difondre la seva memòria, ha organitzat diversos ac-

tes en aquest desè aniversari, entre els quals hi ha l'eucaristia que el mateix 3 d'octubre, a les 19 h, presidirà el cardenal Lluís Martínez Sistach a la Catedral de Barcelona. El dissabte 6 d'octubre, a les 18 h, hi haurà un acte de cloenda al monestir de Sant Jeroni de la Murtra (Badalona), on hi ha el seu arxiu, amb la lectura de passatges del llibre *Joan Carrera. Un bisbe del poble* i l'actuació de la coral Badalonense.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Els avis són un tresor a la família. Si us plau, cuideu els avis, estimeu-los i feu que parlïn amb els nens!» (26 de juliol).

@Pontifex: «La santedat no té a veure només amb l'esperit, sinó també amb els peus que ens porten als germans i les mans amb les quals els ajudem» (29 de juliol).

@Pontifex: «Per poder ajudar els altres cal la trobada personal amb Déu: moments de pregària i d'escoltar la seva Paraula» (1 d'agost).

@Pontifex: «A l'Església tots tenim la responsabilitat de santificar-nos, tenint cura dels altres» (1 d'agost).

Trobada de mestres i professors a Vilafranca

Dissabte 15 de setembre es va aplegar a la capital de l'Alt Penedès més d'una cinquantena de mestres i professors de tota la diòcesi per a la trobada convocada per la Delegació diocesana d'Ensenyament, que es va desenvolupar en relació a l'art com a element evangelitzador.

De fet, la trobada va començar a l'exterior de la Basílica de Santa Maria, amb la presentació dels col·lectius representats: mestres i professors de religió de l'Escola Pública de Primària i Secundària; mestres i equips directius i de pastoral de tres centres educatius concertats de la diòcesi; alguns familiars acompanyants. Amb unes paraules d'introducció, el bisbe Agustí va aprofitar per animar els participants en la tasca que Déu els confia i a remetre a Déu els èxits i els fracassos, amb gran confiança. A continuació tingué lloc la visita, guiada per l'historiador i arxiver de la basílica Daniel Sancho, al temple, cripta i campanar i, des-

prés, al temple i claustre de l'Església de Sant Francesc.

Després del dinar de germanor al restaurant Cal Figarot, compartit tam-

bé amb el bisbe Agustí, va tenir lloc la xerrada pedagògica a càrrec del professor especialista en art, Joan Folqué, sobre l'art com a element evan-

gelitzador, a la Sala Mn. Vinyeta dels locals parroquials, donant fonament teòric a l'experiència realitzada amb les visites.

Reunió dels secretaris generals i ecònoms de la Tarraconense

Apetició de la Conferència Episcopal Tarraconense i amb el desig de créixer en la coordi-

nació per a l'àmbit de Catalunya, el passat dia 13 de setembre va tenir lloc al Seminari Conciliar de Barcelo-

na la reunió dels secretaris generals i cancellers amb els ecònoms i delegats diocesans d'Economia de les deu diòcesis amb seu a Catalunya. Van presidir la reunió l'arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, secretari de la CET i Mons. Francesc Pardo, bisbe de Girona, responsable de l'àmbit d'Economia de la CET i vocal del Consell d'Economia de la CEE. Actuà de secretari Mn. Norbert Miracle, vicesecretari de la CET, i hi acudiren tots els convocats, excepte un ecònom.

Fou l'ocasió per al treball coordinat amb els responsables renovats

que s'han donat en algunes diòcesis, i van tractar qüestions dels seus respectius àmbits, entre les quals la Memòria d'activitats de l'Església a Catalunya, la propera Jornada de Germanor de l'11 de novembre, les immatriculacions, l'aplicació que es va fent de la Llei de transparència i de la protecció de dades, algun tema de testaments i l'aplicació de la Llei de centres de culte, entre d'altres qüestions. El bon clima de comunió i de compartició que s'hi va donar aconsella que es mantinguin aquestes reunions que ajuden a enfocar amb major unitat els reptes en els camps de la pastoral.

AGENDA

Reunió d'inici de curs de delegats diocesans. Dijous 4 d'octubre, a les 16.30 h, a la Casa de l'Església, amb el bisbe Agustí, per coordinar el curs en l'àmbit de les delegacions, en sintonia amb la consolidació del Pla Pastoral.

1a Trobada de responsables d'associacions i fundacions. Dissabte 6 d'octubre, a les 10.30 h, a la Casa de l'Església. Convocada pel Secretariat diocesà d'Associacions i Fundacions, com un espai formatiu i de diàleg amb el bisbe Agustí.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jb 1,6-22 / Sl 16 / Lc 9,46-50]. Santa Teresa de l'Infant Jesús (1873-1897), vg. carmelitana a Lisieux, patrona de les missions; sant Remigi (†530), bisbe de Reims.

2. □ Dimarts [Jb 3,1-3.11-17.20-23 / Sl 87 / Mt 18,1-5.10]. Sants Àngels de la Guarda. □ **Lleida:** Mare de Déu de l'Acadèmia (1862), patrona de la ciutat de Lleida (1946); sant Sadurní, ermità, a Sòria; beat Berenguer de Peralta, bisbe electe de Lleida.

3. ■ Dimecres [Jb 9,1-12.14-16 / Sl 87 / Lc 9,57-62]. Sant Francesc de Borja (Gandia, 1510 - Roma, 1572),

prev. jesuïta; sant Gerard o Grau, abat; santa Maria-Josepa Rosselló, fund.

4. □ Dijous [Jb 19,21-27a / Sl 26 / Lc 10,1-12]. Sant Francesc d'Assís (1182-1226), iniciador del franciscanisme (OFM...), defensor dels llocs sants i patró dels ecologistes i els veterinaris; sant Petroni, bisbe; santa Àurea, vg.

5. ■ Divendres [Dt 8,7-18 / Sl: 1Cr 29,10-12 / 2C 5,17-21 / Mt 7,7-11]. Tèmpores d'acció de gràcies i de petició. Sant Froilà, bisbe de Lleó; sant Atilà, bisbe de Zamora; santa Caritina, vg.; santa Faustina Kowals-

ka, vg., polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

6. ■ Dissabte [Jb 42,1-3.5-6.12-16 / Sl 118 / Lc 10,17-24]. Sant Bru (Colònia, 1035 - Squillace, 1101), prev. retirat al desert de Chartreuse, fund. Cartoixans (Ocart); sant Emili, mr.; santa Fe, vg. i mr.; santa Maria de les Cinc Llagues, vg. franciscana.

7. ■ Diumenge vinent, XXVII de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Gn 2,18-24 / Sl 127 / He 2,9-11 / Mc 10,2-16 (o bé, més breu: Mc 10,2-12)]. Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571); sant Marc, papa (romà, 336).

Diumenge XXVI de durant l'any (B)

COMENTARI

Si la teva visió de les coses et fa caure en pecat, canvia-la!

El llibre dels Nombres testimonia la pacient pedagogia del Senyor educant el seu Poble en la maduresa humana i religiosa; de l'idealisme de les històries patriarcales i l'èpica sortida d'Egipte, passem al realisme quotidià de la vida pel desert.

Anacrònicament Nm presenta Israel com un poble ja organitzat en Dotze Tribus caminant vers la Terra Promesa; vol fonamentar el sistema religiós del judaisme, remuntant les seves institucions a la voluntat de Moisès, gran confident del Senyor.

Com recordem el peix que menjàvem a Egipte! (Nm 11,5s): les queixes del Poble disgusten Moisès. Jo no puc portar tot sol la càrrega d'aquest Poble (v. 14).

El Senyor, atenent Moisès, li fa reunir setanta ancians per *infondre'ls part de l'esperit que tu tens* (v. 17). Però dos dels convocats no s'han presentat. Davant la proposta d'excloure'ls de la missió profètica, Moisès diu: *Tant de bo el Senyor donés a tots el seu Esperit*.

La denúncia del *jornal escatimat* és d'especial gravetat. No hi ha impunitat: als qui han amuntegat riqueses escatimant el jornal i han viscut aquí a la terra una vida de delícies i plaers els espera un terrible destí. Els objectes de luxe esdevenen instruments de càstig: *El vostre or s'ha rovellat i el seu rovell us devorà les carns*.

Acabada la segona instrucció sobre el seu seguiment, Jesús dona una sèrie de normes comunitàries (9,38-50). Arrelades en l'ensenyament de Jesús les normes volen respondre a situacions noves sorgides en Comunitats ja de la segona generació quan han entrat a la l'Església molts provinents del paganisme.

Hi ha paral·lelisme amb la història d'*Eldad i Medad*. El fet que *no venen amb nosaltres* a la Reunió comunitària mou algun deixeble a proposar que *no ho fessin més*. Però Jesús respongué: *Deixeu-los fer*; perquè *qui no és contra nosaltres, és amb nosaltres*.

Les metàfores de la *mà*, el *peu* i l'*ull* simbolitzen les riqueses, la trajectòria i la visió de les coses. Si les teves «possessions», la teva «trajectòria vital» o la teva «visió de les coses» et fan caure en pecat, talla amb tot això per poder entrar al Regne de Déu!

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre dels Nombres (Nm 11,25-29)

En aquells dies, el Senyor baixà en el núvol i parlava amb Moisès. Llavors prengué de l'Esperit que Moisès tenia i el donà als setanta ancians. Quan l'Esperit es posà damunt d'ells entraren en estat d'exaltació profètica i no paraven. En el campament havien quedat dos homes, Eldad i Medad, inscrits entre els setanta però que no s'havien presentat davant el tabernacle. L'Esperit també es posà damunt d'ells i, allà mateix, al campament, entraren en aquell estat d'exaltació profètica. Un jove anà corrents a fer-ho saber a Moisès. Josuè, fill de Nun, que des de jove era l'ajudant de Moisès, digué: «Moisès, senyor meu, prohibi-los-ho.» Però Moisès li respongué: «Estàs gelós per mi? Tant de bo que tot el poble del Senyor tingüés el do de profecia, i que el Senyor els donés a tots el seu Esperit!»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Els preceptes del Senyor omplen el cor de goig.*

▶ Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,1-6)

Ara us parlo a vosaltres, els qui sou rics. Ploreu desconsoladament per les desgràcies que us cauran al damunt. Les vostres riqueses s'han podrit, s'han arnat els vostres vestits, s'han rovellat el vostre or i la vostra plata, i el seu rovell serà el vostre acusador i us devorà les carns. Heu amuntegat riqueses precisament aquests dies, que són els darrers. El jornal que heu escatimat als qui han segat els vostres camps clama contra vosaltres, i el crit dels segadors ha arribat a les orelles del Senyor de l'univers. Heu viscut aquí a la terra una vida de delícies i plaers, us heu engreixat com el bestiar, ara que és el dia de la matança. Heu condemnat el just, l'heu assassinat i ell no s'ha resistit.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 9,38-43.45.47-48)

En aquell temps, Joan digué a Jesús: «Mestre, n'hem vist un que es valia del vostre nom per treure dimonis, i li dèiem que no ho fes més, perquè no és dels qui venen amb nosaltres.» Jesús respongué: «Deixeu-lo fer. Ningú que en nom meu faci miracles no podrà després malparlar de mi. Qui no és contra nosaltres és amb nosaltres. Tothom qui us doni un vas d'aigua pel meu nom, perquè sou de Crist, us dic amb tota veritat que no quedarà sense recompensa. Però a aquell que allunya de mi un d'aquests petits que tenen fe, valdria més que el tiressin al mar amb una mola d'ase lligada al coll. Si la teva mà et fa caure en pecat, talla-te-la. Val més que entris a la vida sense mà, i no que vagis amb totes dues mans a l'infern, al foc que no s'apaga. Si el teu peu et fa caure en pecat, talla-te'l. Val més que entris a la vida sense peu, i no que siguis llençat amb tots dos peus a l'infern. I si el teu ull et fa caure en pecat, treu-te'l. Val més que entris al regne de Déu amb un sol ull, i no que siguis llençat amb tots dos ulls a l'infern, on el corc no mor mai i el foc no s'apaga.»

▶ Lectura del libro de los Números (Núm 11,25-29)

En aquellos días, el Señor bajó en la Nube, habló con Moisés y, apartando algo del espíritu que poseía, se lo pasó a los setenta ancianos. En cuanto se posó sobre ellos el espíritu, se pusieron a profetizar. Pero no volvieron a hacerlo. Habían quedado en el campamento dos del grupo, llamados Eldad y Medad. Aunque eran de los designados, no habían acudido a la tienda. Pero el espíritu se posó sobre ellos, y se pusieron a profetizar en el campamento. Un muchacho corrió a contárselo a Moisés: «Eldad y Medad están profetizando en el campamento». Josué, hijo de Nun, ayudante de Moisés desde joven, intervino: «Señor mío, Moisés, prohibeselo». Moisés le respondió: «¿Es que estás tú celoso por mí? ¡Ojalá todo el pueblo del Señor recibiera el espíritu del Señor y profetizara!».

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Los mandatos del Señor son rectos y alegran el corazón.*

▶ Lectura de la carta del apóstol Santiago (Sant 5,1-6)

Atención, ahora, los ricos: llorad a gritos por las desgracias que se os vienen encima. Vuestra riqueza está podrida y vuestros trajes se han apollado. Vuestro oro y vuestra plata están oxidados y su herrumbre de convertirá en testimonio contra vosotros y devorará vuestras carnes como fuego. ¡Habéis acumulado riquezas en los últimos días! Mirad, el jornal de los obreros que segaron vuestros campos, el que vosotros habéis retenido, está gritando, y los gritos de los segadores han llegado a los oídos del Señor del universo. Habéis vivido con lujo sobre la tierra y os habéis dado a la gran vida, habéis cebado vuestros corazones para el día de la matanza. Habéis condenado, habéis asesinado al inocente, el cual no os ofrece resistencia.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 9,38-43.45.47-48)

En aquel tiempo, Juan dijo a Jesús: «Maestro, hemos visto a uno que echaba demonios en tu nombre, y se lo hemos querido impedir, porque no viene con nosotros». Jesús respondió: «No se lo impidáis, porque quien hace un milagro en mi nombre no puede luego hablar mal de mí. El que no está contra nosotros está a favor nuestro». Y el que os dé a beber un vaso de agua porque sois de Cristo, en verdad os digo que no se quedará sin recompensa. El que escandalice a uno de estos pequeñuelos que creen, más le valdría que le encajasen en el cuello una piedra de molino y lo echasen al mar. Si tu mano te induce a pecar, córtatela: más te vale entrar manco en la vida, que ir con las dos manos a la "gehenna", al fuego que no se apaga. Y, si tu pie te induce a pecar, córtatelo: más te vale entrar cojo en la vida, que ser echado con los dos pies a la "gehenna". Y, si tu ojo te induce a pecar, sácatelo: más te vale entrar tuerto en el reino de Dios, que ser echado con los dos ojos a la "gehenna", donde el gusano no muere y el fuego no se apaga.»